

[Høroré.]

ning, der er en fast kerne i den kommunistiske ideologi.

I modsætning hertil har vi et organiseret og udbygget samarbejde med en række venligtsindede eller beslægtede lande, med hvem vi har fælles interesser: samarbejdet gennem Norden, EF, NATO, OECD osv. Selv om vi er et lille land, bør der være etiske målsætninger også for vor udenrigspolitik. Vi skal ikke være os selv nok, hygge os, mens verden brænder om vor vugge. Vi må leve op til vore internationale forpligtelser, også når de ligger ud over vore egne og mere snævre interesser. Danmark har et bidrag at yde i en større sammenhæng. Selv om det er beskedent, er det ikke uden betydning. Det kan måske få eksemplets magt.

EF-samarbejdet er på grund af forholdene i Frankrig og Storbritannien inde i en vanskelig periode. Det kan ikke være ønskeligt for os, at EF begynder at opløses. Det forekommer mig, at vi har flere forudsætninger for at kunne optræde som mæglere, bl. a. fordi vi hører til de mindre lande i EF, hvis fortid inden for Fællesskaberne ikke er belastet. Det er påkrævet at udvise egenskaber som tålmodighed og ligevægtighed, idet bitre udtalelser om fællesskabspartenerne kan blokere lang tid fremover.

Et nordisk samarbejde kan ikke udgøre noget alternativ til EF. På den anden side bør vort EF-medlemskab ikke afsvække meningsfulde fællesnordiske bestræbelser, hvor partilinjer i øvrigt i voksende grad gør sig gældende.

Ud over Norden har vi gennem bl. a. Europarådet en nyttig forbindelse med vesteuropæiske demokratiske stater uden for EF. Udvidelsen af EF betød en krise for Europarådet, som dog synes at være ved at skulle overvindes.

Portugal er et venligtsindet land, der ikke kan kaldes demokratisk. Dets styre og kolonipolitik giver anledning til megen kritik. Portugals regering har indbudt folketingets partier til at foretage en besigtigelse både af Portugal og dets afrikanske besiddelser. De

partier, der afslår en sådan indbydelse til at se på forholdene, berøver sig selv noget af den moralske ret til at kritisere samme forhold.

Kissingers og Nixons udiplomatiske angreb på EF har ikke mindst indenrigspolitiske årsager omkring tillidskløften mellem præsidenten og folket. At EF uden om USA har søgt kontakt med de arabiske lande, er ikke ensbetydende med, at EF-landene deler den franske reservation over for USA. EF er i langt højere grad end USA afhængig af importeret olie. Derfor kan EF i modsætning til USA ikke bære en langvarig konflikt med de arabiske olieleverandører. Dertil kommer, at det må være i hele den vestlige verdens interesse, at Sovjet i den arabiske verden ikke blot møder USA, men også Vesteuropa som sin modspiller.

EF bør give sig tid til at forklare den amerikanske regering og presse disse ting og ikke svare igen i samme tonefald som præsidenten. Vesteuropa og USA har fortsat brug for hinanden. Et modsætningsforhold mellem USA og Vesteuropa ville få særdeles alvorlige følger for NATO-alliancen. NATO kan i næste måned fejre 25 års jubilæum. NATO har i disse 25 år bevist sin eksistensberettigelse ved at bevare fred og frihed. Ikke blot har der ikke været noget militært angreb, men Sovjet har heller ikke kunnet gennemføre en afpresningspolitik imod noget medlemsland og imod alliancen.

De kommunistiske lande har imidlertid i Warszawapagten opbygget et militært apparat, der i konventionelle våben er NATO-styrkerne overlegent. Angrebsvåben er stærkt repræsenteret, f. eks. landgangsfartøjer og marineinfanteri.

Der har været en tendens i Danmark som i Vesteuropa til at nedprioritere forsvarspolitikken. Denne tendens bør ikke fortsætte. Vor politiske selvstændighed, bevarelsen af vort demokratiske samfundssystem afhænger af vor vilje og militære evne til at afvise de militære pres fra Øst imod vor verdensdel.

Den tyske Forbundsrepublikks Østpolitik